ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Rugsėjo 15-17 d. Kaune vykusi VI Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė kapitula nusprendė, kad nacionalinės brolijos prioritetai 2017-2020 metams bus ugdymas, pastoraciniai ir broliški vizitai, išorinė ir vidinė komunikacija, ryšiai su pranciškoniškuoju jaunimu, III Europos OFS ir Jaupra kongreso organizavimas, dokumentų leidyba ir dvasinės asistencijos kokybės gerinimas. Buvo sudarytas Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino 2018 m. veiklos planas:

Sausio 12-14 d. Kretingoje vyks ugdymo seminaras OFS ir Jaupra dvasiniams asistentams (data preliminari ir gali keistis).

Vasario 23-25 d. Kaune vyks metinis Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo susitikimas.

Balandžio 21 d. Marijampolėje vyks VI Nacionalinis ugdymo seminaras .

Liepos 6-8 d. Pakutuvėnuose vyks OFS ir Jaupra „Palapinių stovykla“.

Rugpjūčio 20-26 d. Lietuvoje vyks III Europos OFS ir Jaupra kongresas *„Kas mane tiki, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės“ (Jn 7, 38).*

Spalio 24 – lapkričio 4 d. vyks OFS ir Jaupra rekolekcijos – piligriminė kelionė į Šventąją Žemę.

Paskelbtas III Europos OFS ir Jaupra kongreso himno konkursas. Tarptautinis kongresas vyks 2018 m. rugpjūčio 20-26 d. Lietuvoje, jame laukiama apie 200 dalyvių iš įvairių Europos valstybių. Kongreso tema: „Kas tiki mane, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės“ (Jn 7, 38). Konkursiniai kūriniai priimami iki 2018 m. sausio 15 dienos. Himno konkurso nuostatus galima rasti internetiniame puslapyje: *www.ofs.lt*. Kviečiame dalyvauti!

KONTAKTAI

El.paštas: **ofs.lietuvoje@gmail.com**; internete – **www.ofs.lt**; **facebook.com/ofs.lt**

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras **Nerijus Čapas OFS** (8 650 26814; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)

Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė OFS** (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovaė **Ilona Keruckienė OFS** (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)

Regionų ministrai:

Telšių regiono – **Jonas Drungilas OFS** (8 655 12556; drungilas.jonas@gmail.com)

Panevėžio regiono – **Rasa Mačiulionienė OFS** (8 656 61786; rmaciul@gmail.com)

Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)

Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė OFS** (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Šiaulių regiono – **Genovaitė Marcinkutė OFS** (8 653 56249; genutemarc@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 48 (2017 m. lapkritis)

Šv. Elžbieta Vengrė (1207-1231)
Pasaulietė pranciškonė. Minima lapkričio 17 dieną.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Už Azijos krikščionis, kad jie, žodžiais ir darbais liudydami Evangeliją, skatintų dialogą, taiką ir abipusį supratimą, ypač su kitų religijų atstovais.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už CIOFS Prezidiumą, Generalinę Kapitulą, mūsų iškeliavusius brolius ir seseris, už Malavio nacionalinę broliją „Tėve mūsų..“

*** Už pasirengimą III Europos OFS ir Jaupra kongresui, kuris vyks 2018 m. rugpjūčio 20-26 d. Lietuvoje.

*** Šeštadieniais asmeniškai arba brolijose meldžiamės Švč. Mergelės Marijos septynių džiaugsmų rožinį už visą Pranciškoniškąją šeimą.

UGDYMO MEDŽIAGA

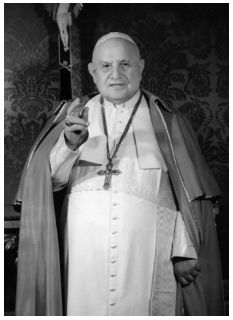

Tema: BAŽNYČIA – VISUS MYLINTI MOTINA

Spalio 11 dieną minėjome šventąjį popiežių Joną XXIII, kurį Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas yra pasirinkęs savo nacionalinės brolijos dangiškuoju globėju. „Papa buono“ arba geruoju tėvu žmonių vadintas Angello Giuseppe Ronkalli labiausiai žinomas kaip popiežius, sušaukęs Katalikų Bažnyčią atnaujinusį visuotinį Vatikano II Susirinkimą. Pranciškoniškosios šeimos misija tarnauti griūvančios Bažnyčios atstatymui yra tokia artima popiežiui Jonui XXIII, kuris buvo ir pasaulietis pranciškonas.

Šventoji motina Bažnyčia džiaugiasi, su ypatinga Dievo apvaizdos pagalba sulaukusi taip trokštos dienos, kai iškilmingai prasideda visuotinis Vatikano II Susirinkimas, čia, prie šv. Petro kapo, globojant Švenčiausiajai Mergelei, kurios dieviškosios Motinystės šventę šiandien džiaugsmingai švenčiame.

Dvidešimčiai amžių praėjus, žmonija vis dar susiduria su beveik tokiomis pačiomis sunkiausiomis situacijomis ir problemomis. Iš tiesų, Kristus visada lieka istorijos ir gyvenimo centras: žmonės arba renkasi jį ir jo Bažnyčią ir gali džiaugtis šviesa, gerumu, teisinga tvarka bei taikos gėriu; arba gyvena be jo ar kovoja su juo ir sąmoningai lieka už Bažnyčios ribų. Todėl tarp jų kyla sumišimas, sunkėja tarpusavio santykiai, gresia kruvinų karų pavojus.

Pradedant visuotinį Vatikano II Susirinkimą yra aiškiau nei bet kada, kad Viešpaties tiesa lieka per amžius. Iš tikrųjų matome, kad amžiams bėgant randasi viena kitai prieštaraujančios žmonių nuomonės, ir dažnai klaidos išnyksta vos atsiradusios, kaip saulės išsklaidytas rūkas.

Bažnyčia visuomet yra nusistačiusi prieš klaidas: ne sykį yra jas pasmerkusi, net itin griežtai. Tačiau šiais laikais Kristaus Sužadėtinė yra linkusi pasitelkti gailestingumo vaistus, o ne griežtumo ginklus. Ji mano, kad į šiandienos poreikius atsiliepti reikia veikiau aiškiai išdėstant savo mokymą, o ne smerkiant. Ne todėl, kad nebūtų klaidingų mokymų, nuomonių, pavojų, kurių reikėtų saugotis ir jiems priešintis, bet todėl, kad jie visi taip atvirai prieštarauja teisingiems padorumo principams ir jau davė tokių mirtinai nuodingų vaisių, jog šiandien, atrodo, žmonės patys ima juos smerkti. Tai ypač susiję su tokiu gyvenimo būdu, kuriuo paniekinamas Dievas ir jo Įstatymas, pernelyg pasikliaujama technikos pažanga, žmogaus gerovė grindžiama vien gyvenimo patogumais. Jie vis labiau suvokia, kad žmogaus asmens orumas ir jo prigimtinis tobulumas yra labai svarbūs ir nelengvai įgyvendinami.

Svarbu, kad iš patirties jie išmoko, jog kitiems rodoma išorinė prievarta, ginklų galia, politinis dominavimas visiškai nepajėgia į gera išspręsti sunkiausių juos kankinančių problemų. Esant tokiai padėčiai, Katalikų Bažnyčia šiuo savo visuotinių Susirinkimu tarytum iškelia katalikiškosios tiesos švyturį ir visiems pasirodo kaip meilinga motina, maloni, kantri, gailestinga ir gera savo atsiskyrusiems vaikams. Daugybės sunkumų varginamai žmonijai ji sako tą patį, ką Petras išmaldos prašiusiam vargšui: *Sidabro nei aukso aš neturiu, bet ką turiu, tą duosiu. Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu kelkis ir vaikščiok!* Kitaip tariant, mūsų

laikų žmonėms Bažnyčia siūlo ne žūstančius turtus, žada ne vien žemišką laimę, o dalija antgamtinės malonės turtus, kurie, išaukštindami žmones ir suteikdami jiems Dievo vaikų garbę, yra galinga apsauga bei pagalba, jų gyvenimą daranti žmoniškesnį. Bažnyčia atveria šaltinius savo vaisingos doktrinos, su kuria, Kristaus šviesos apšviesti, žmonės pajėgia iki galo suvokti, kas jie iš tikrųjų yra, kokia garbe apdovanoti ir kokio tikslo turi siekti. Galiausiai per savo vaikus ji visur parodo krikščioniškos meilės didybę, nes niekas kitas taip tvirtai kaip ši meilė nesunaikina nesantaikos sėklų, niekas taip veiksmingai neskatina sutarimo, teisingos taikos ir visų broliško ryšio.

Iš šventojo popiežiaus Jono XXIII pamokslo, sakyto atidarant Vatikano II Susirinkimą

Vatikano II Susirinkimas (1962-1965 m.)

1962 m. spalio 11 d., stebint viso pasaulio žiniasklaidai, Romoje iškilmingai prasidėjo Vatikano II Susirinkimas. Nors buvo spėliota, kad tai bus 1870 m. dėl istorinių aplinkybių nutraukto Vatikano I Susirinkimo tąsa, netrukus suprasta, kad naujasis susirinkimas kelia ne XIX a., o savo laiko problemas. Nuo 1959 m., kai Jonas XXIII paskelbė apie savo intenciją sušaukti susirinkimą, netrūko skepticizmo, tačiau pustrečio tūkstančio vyskupų pradėjus pirmąją Susirinkimo sesiją, pesimizmą pakeitė entuziazmas. Episkopatai iš viso pasaulio turėjo ką pasakyti. Susirinkimo tėvams buvo pateikta daugybė dokumentų, klausimų ir projektų. Iškilo naujos figūros, nauji veidai, internacionalizavosi Romos Kurija. Susirinkimas Jonui XXIII suteikė viešosios nuomonės palaikymą ir milžinišką moralinį svorį, su kuriuo jis galėjo tarpininkauti JAV ir Sovietų Sąjungos konflikte dėl raketų Kuboje 1962 m. spalį. Vatikano II Susirinkimui galima pritaikyti tokią metaforą: tai dar vienas akmuo, įmūrytas į prieš 2000 metų pradėtą statyti Bažnyčios katedrą. Susirinkimo tėvai priėmė 16 neįkainojamos vertės dokumentų, nors ir tenka apgailestauti, kad mažai kas juos perskaitė kaip organišką visumą. Dvi konstitucijos – apie Bažnyčią „Lumen Gentium“ ir apie Apreiškimą „Dei Verbum“ yra Susirinkimo mokymo ašis. Daug atgarsių sulaukė deklaracija apie religijos laisvę. Posusirinkiminis periodas buvo lydimas įvairių jausmų: nusivylė tie, kurie gyveno kultūrinės revoliucijos aistromis ir tikėjosi iš Bažnyčios visiško moralės liberalizavimo. Jų akyse Susirinkimas, ypač po enciklikos „Humanae vitae“ 1968 m., tapo „nevykusiu“. Kiti, iki galo nesupratę Vatikano II Susirinkimo visumos, pradėjo eksperimentus su liturgija ar teologija, neretai neleistinai peržengdami ribas. Tad posusirinkiminiams popiežiams teko uždavinys interpretuoti Vatikano II Susirinkimo mokymą, koreguoti padarytas klaidas, plėtoti naujas įžvalgas.

Parengta pagal Vatikano radiją

Klausimai apmąstymui:

1. Pasidalinkite, kokios šv.Jono XXIII įžvalgos jums atrodo aktualios ir šiandien.
2. Kaip kartu su brolija galėtume pažinti Vatikano II Susirinkimo lobius?

Šventasis Raštas, Pranciškoniškieji šaltiniai ir kita naudinga literatūra:

Apd 3, 1-10; OFS Regula, 6 st.; Generalinės Konstitucijos, 17 st.
R. R. Gaillardetz, C. E. Clifford. Raktas į Vatikano II Susirinkimo mokymą.